

gennem mange Aar har siddet i en statskontrolleret Virksomhed, kender det. Jeg siger intet til den Kontrol, de Herrer Embedsmænd udøver; det er deres Pligt, naar Loven foreskriver, at de skal udøve den; men naar det ikke er absolut nødvendigt at sætte flere Medborgere under Statskontrol, skal man ikke gøre det. Denne saa uskyldigt udseende Bestemmelse kan tjenstivrigt administreres saaledes, at den kan føre til, at der bliver Inspektion paa enhver Fabrik, i enhver Bondegaard, i enhver Købmandshandel, kort sagt, i ethvert Erhverv, der beskæftiger Folk, for at kontrollere, om Regnskaberne er nøjagtigt førte. Og der kan maaske blive Tale om, at der saa skal føres Kontrol med de Journaler og de Kassebøger, vedkommende fører. Hvis jeg skal gaa med til en saadan Bestemmelse, kan det kun være, forsaavidt den bliver anderledes fast formet, saa at den ikke kan blive Genstand for en senere, maaske vilkaarlig Administration og til Ulempe og Besvær for de Medborgere, der skal opfylde de Krav, vi her stiller.

Med Hensyn til den i § 2 under 5. indførte Bestemmelse om, at det skal være Landarbejderforbundet og ikke Sygekassenævnet, der skal have Indstillingsret til Besættelse af Pladserne i Arbejderforsikrings-Raadet, kunde jeg efter det, der nu er udtalt her, og efter det, der blev udtalt i Folketinget, ønske nogle nærmere Oplysninger i det kommende Udvalg, forinden jeg tager endelig Stilling dertil, thi for at man skal fratage en Institution en den tillagt Ret til Fordel for Arbejderforbundet, maa der, synes jeg, være særdeles vægtige Grunde.

Forslaget om Ændringer i § 26 skyldes jo Krav fra Dansk Fiskeriforening om at komme bort fra de forskellige Forsikringsregler for Fiskere, og da samtlige de paagældende Myndigheder, Arbejderforsikrings-Raadet, Forsikringsforbundet for danske Fiskere, Fiskeridirektøren og Landbrugsministeriet har tiltraadt Ændringerne, skal jeg i al Almindelighed sige, at vi fra vor Side mener at kunne følge Forslaget i Hovedtrækkene. Men, som det blev nævnt af den højtærede Indenrigsminister, har der dog fra Dansk Fiskeriforening været fremsat enkelte Ønsker, som man ikke har ment at kunne imødekomme, og som derfor ikke har fundet Udtryk i Lovforslaget. Jeg skal ikke opholde mig derved, men blot henstille, at disse Spørgsmaal bliver Genstand for en Prøvelse i Udvalget.

Til Slutning skal jeg tillade mig at gøre en Bemærkning med Hensyn til de for Forsikringstagerne gældende Forhold. At der betales Præmier til, hvad der gaar med til Skadernes Erstatning, er selvfølgelig, og at der ogsaa for Præmiernes Opkrævning og for Skadeserstatningsbeløbenes Udredning maa betales et Administrationsbeløb, er klart. Men andet og mere bør jo egentlig Forsikringstagerne ikke belastes med. Der er her et Punkt, hvor jeg synes, der maa gøres en Indsats. Naar det fra Lovgivningsmagtens Side kræves, at Samfundet skal være parat til at yde de Beløb, som er nødvendige for at skadesløsholde dem, der kommer til Skade, saa har ogsaa de, som faar Pligt til at udrede disse Beløb, et vist Krav paa ikke at komme til at udrede mere, end hvad der er absolut nødvendigt til Dækning af Skaderne og af Administrationen, Indkrævning af Penge og Betaling af Beløbet. Men af de Regnskaber, der offentliggøres, fremgaar det, at der er meget stor Forskel paa Administrationsudgifterne. Jeg har set, at disse et enkelt Sted har været nede paa 17,3 pCt., et andet Sted — hvor de var højest — var de oppe paa 44,4. Der er altsaa rundt taget mere end 20 pCt. s Forskel paa, hvad der disse to Steder er medgaaet til Administration, og dette fører hen til den Tanke, om man ikke kommer til at søge gennemført en Gensidighed for dem, der er forpligtigede til at udrede Erstatningsbeløbene, saaledes at den Byrde, som gennem denne Lov lægges paa Samfundet, ikke bliver større, end det er nødvendigt for at opfylde den Mission at holde dem, der rammes af en Ulykke, skadesløse for Ulykken.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme gennem Udvalgsbehandling.

Lewinsky: Den 17. Marts blev dette Lovforslag oversendt fra Folketinget til Landstinget, i Dag skriver vi den 26. Maj. Det er saaledes en meget lang Hvileperiode, Lovforslaget har haft her i Tinget. Efter min Mening er det meget beklageligt, at dette Lovforslag har haft saa lang en Hviletid, thi det Krav, der her rejses, og de Ændringer i Ulykkesforsikringen, der her skulde gennemføres, forekommer mig under de Forhold, hvorunder vi lever, at være saa paatrængende nødvendige, at de burde være gennemførte hurtigst muligt. Der var under Forhandlingen i Folketinget Enstemmighed om, at en Forhøjelse af Erstatningerne, saavel Dagpengene som de andre Erstatninger, var absolut nødven-